

யாழ்ப்பாணம் குமரகோட்டம்
கோண்டாவீற் பதியில் உதித்து
உடுவில் தெற்கூர் யாமாவில்
வாழ்வாங்கு வாழ்ந்த

உயர்திரு தம்பாப்பிள்ளை
சோமசுந்தரம்

அவர்களின் நினைவில் ஒரு
நறுமலர்

வண்ண மால

24-05-1994

4991-20-49

சிவமயம்

கோண்டாவில் குமரகோட்டம்
உயர்குடித் தோன்றல் வேளான்மரபு
அமரத்துவமடைந்த
தம்பாப்பிள்ளை சின்னப்பிள்ளை
தம்பதிகளின் முன்றாவது புதல்வனும்
பிரபல வர்த்தகருமான
அமரர் உயர்திரு
தம்பாப்பிள்ளை சோமசுந்தரம்
அவர்களின் நினைவாகத் தொடுக்கப்பட்ட
வாடா நறுமலர்
வண்ண மாலை

24-05-1994

செவ்வாய்க்கிழமை

சமர்ப்பணம்

மந்த மாருதத் தென்றலென
மந்த காசக் சிரிப்பினோடே
மனைவி மக்களுடன்
யாமாவில் வாழ்ந்த செம்மல்
சொந்த மனை மனைவி மக்கள்
சுற்றத்தோடயல் நண்பர்
சோகக் கடல் வீழ்ந்தது
சொல்லொனா வேதனைதானடைய
ஏழுபத்தொடு நான்கு ஆண்டுகள்
வாழ்த்தது போதுமென்று
சித்திரைத் திங்கள் பதினொராம் நாள்
மாலை ஐந்து மணியில்
இந்த நில வாழ்வு வீட்டு
இறைவனடி சேர்ந்த சோமசுந்தரம் சரிதமதை
இனிய தமிழ் கவிசெய்து
சமர்ப்பிப்போம் இங்கு நாம்.

யாமாச் சந்து.
மானிப்பாய்.

மனைவி,
மக்கள், மருமக்கள்,
பேரப்பிள்ளைகள்

“உறங்குவது போலும் சாக்காடு உறங்கி
விழிப்பது போலும் பிறப்பு”

அன்னையின் மடியில்:

15-06-1920

ஆண்டவன் அடியில்:

24-04-1994

**அமரர் உயர்திரு
தம்பாப்பிள்ளை சோமசுந்தரம் அவர்கள்**

இது வெண்பா

ஆண்டு பவ சித்திரை ஞாயிற்றுக்கீழமை
பூண்ட தீதி திரையோதசியில் - சுண்டுபுகழ்
சோமசுந்தரம் காசினியை வீட்டகன்று
இறைவனடி சேர்ந்தார் இனிது.

அமரர் திரு தம்பிப்பிள்ளை சோமசுந்தரம் அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாறு

வித்தையும் வீரமும், அறமும் வேள்வியும், குழலும் யாழும், குரல் முதல் ஏழும், ஆடலும் பாடலும் பாணியும் தூங்கும் கொழித்த பெரு விலாசம் உரைசால் சிறப்பின் பயன் கெழுபேரூர் நீள்புகழ் மன்னும் கோண்டாவில் எனும் மூதூர்.

திருமகள் புகுந்த இச்செழும்பதிக்கண் வந்து தித்த தம்பாப்பிள்ளை என்னும் உத்தமனார் சின்னப்பிள்ளை என்றாளை கைப்பிடித்தே பெற்றனர் பொன்னுச்சாமி (காலஞ் சென்றவர்) சொக்கலிங்கம் (காலஞ் சென்றவர்) சோமசுந்தரம் (காலஞ் சென்றவர்) கோபாலசிங்கம் (காலஞ் சென்றவர்) மார்க்கண்டு என்ற மக்கள், ஜவரில் 1920 ஆம் ஆண்டு ஒரு மாமணியாய் உலகிற்கு ஓங்கிய திரு மாமணியெனத் தோன்றினார் சோமசுந்தரம் என்னும் திருத்தகு மாணிக்கக் கொழுந்து.

தெய்வ பக்தியும், நிதான புத்தியும் விடாமுயற்சியுமுடைய இப்பெரியார் செல்வமும் செழு

மையும் செழித்திருந்த உடுவில் தெற்கூர் யாமா
வில் தோன்றிய வினாயகமூர்த்தி பறுவதம் அவர்
களது குமாரி இரத்தினபூபதி பருவமங்கையாக
விளங்கி நின்றாள். அழகிய ஊரின் அருந்ததி
அவளை அறத்துறை விளங்கிய அந்தணர் மறை
வழி காட்டிட முதிர்கடல் ஞாலம் முழுவதும்
விளங்கும் சுதிர் இரண்டும் ஒருங்கிருந்த காட்சியே
போலத் திருமணம் புரிந்து வாழ்ந்தார். கயமலர்க்
கண்ணியும் அன்புசால் கொழுநனும் பெறக்கரிய
பேறுகள் சகலதும் பெற்று உரிய மணவாழ்வு
லாமும் பேறு பெற்றனர்.

“பெறுமவற்றுள் யாமறிந்ததில்லை அறிவறிந்த
மக்கட் போறல்வ விற்”

என்ற வள்ளுவர் வாக்கில் நிலைப் பெருளாய்
விளங்கினர். இவர்தம் அருந்தவப் பயனால் பின்
வரும் மக்கள், மருமக்கள் பேரப்பிள்ளைகள் வாய்க்
கப் பெற்றனர்

திருமதி நிர்மலாதேவி கணவன் திரு. திருஷ்
ணபூதி புதல்வர்கள் செல்வன் சிவகுமார்,
செல்வன் விஜயகுமார்

திருமதி யமுனாதேவி கணவன் திரு. நாகேந்
திரம் புதல்வர்கள் செல்வி சங்கீதா செல்வன் சசி

கரன், செல்வன் சயந்தன், செல்வி சத்தியமீரா, செல்வன் சந்துரு.

திரு. கிருபாமூர்த்தி மனைவி திருமதி புஸ்ப ராணி புதல்வர் செல்வன் கோபுதன், செல்வி துவாரகா.

திரு. தனபாலசிங்கம் மனைவி திருமதி திலக ராணி புதல்வி செல்வி மதுஷா.

திரு சத்தியமூர்த்தி

இல்லறம் ஓங்க மக்கள், மருமக்கள், பேரர் அனைவரையும் பெற்று பேரின்பம் துய்த்தார்.

விடாமுயற்சியுடைய இப்பெரியார் உடப்பு சிலாபத்தில் வணிகத் தொழிலில் ஈடுபட்டு சிலாபம் காளியம்மன் அருள்பெற்று பொருள் தேடி உயர்ந்தவர். வர்த்தகராக இருந்த இவர் “உடுக்கை இழந்தவன் கைபோல தன் இனசனத்தாருக்கு மட்டுமில்லாமல் தன்னிடம் வந்த சகலருக்கும் மனம் கோணாமல் உதவிகள் செய்தார்

கோண்டாவில் காரைக்கால் சிவன்மேல் எல்லையில்லாத பக்தி கொண்டவர். என் நேரமும் மனதிலும் செல்லிலும் சிவபெருமானேயே வேண்

டிக் கொண்டிருப்பார். இறைபக்தி கொண்ட இவர் ஆலயப் பணிகளின் முன்னின்று உழைத்தார்.

குறைவிலாது வாழ்ந்தார், அலைவிலாது ஆவியை நீத்தார். தன்னைப் பிடித்த தகவுறு நோயால் ஏனோ இம்மை வாழ்வை வெறுத்தே அத்தன் ஆனந்தன் அம்பலவாணனின் பித்துப் பிடித்து இத்தலம் புலம்ப மாலையிட்ட மலரவள் துடிக்க மக்களும், மருகளும், பேரரும் உடன் பிறந்தோரும் மறுகியே மண்டி மார்பதை உடைக்க சாலை நெடுகலும் சான்றோர் அரற்ற பவ ஆண்டது சித்திரை திங்களினில் மறுமை வாழ்வை மதித்து இறைவனின் நிழல் எய்தினன் இனிதே.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி! சாந்தி!

சிவமயம்

கந்தர் சஷ்டி கவசம்

காப்பு

அமரரிடர் தீர அமரம் புரிந்த
குமரணடி நெஞ்சே குறி

நேரிசை வெண்பா

துதிப்போர்க்கு வல்வினைபோம் துன்பம்போம் நெஞ்சிற்
பதிப்போர்க்குச் செல்வம் பலத்துக் - கதித்தோங்கும்
நிஷ்டையுங் கைகூடும் நிமலனருள் கந்தர்
சஷ்டி கவசந் தனை.

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா

சஷ்டிபை நோக்கச் சரவண பவனார்
 சிஷ்டருக் குதவுஞ் செங்கீர் வேலோன்
 பாத மிரண்டிற் பன்மணிச் சதங்கை
 கீதம் பாட திண்கிணி யாட
 மைய னடஞ்செயும் மயில்வா கனனார்
 கையில்வே லாலெனைக் காக்கவென் றுவந்து
 வரவர வேலா யுதனார் வருக
 வருக வருக மயிலோன் வருக
 இந்திரன் முதலா எண்டிசை போற்ற
 மந்திர வடிவேல் வருக வருக
 வாசவன் மருகா வருக வருக
 நேசக் குறமகள் நினைவோன் வருக
 ஆறுமுகம் படைத்த ஐயா வருக
 நீறிடும் வேலான் நித்தம் வருக
 சி கிரி வேலவன் சீக்கிரம் வருக
 சரஹண பவனார் சடுதியில் வருக
 ரஹண பவச ரரரர ரரர
 ரிஹண பவச ரிரிரி ரிரிரி
 லீணபவ சரஹண வீரா நமோநம
 நிபவ சரவண நிறநிற நிறென
 வசர ஹணபவ வருக வருக
 அசுரர் குடிகெடுத்த ஐயா வருக
 என்னை யாளு மிளைபோன் கையில்

பன்னிரண்டாயுதம் பாசாங் குசமும்
 பரந்த விழிகள் பன்னிரண் டிலங்க
 விரைந்தென்னைக் காக்க வேலோன் வருக
 ஐயும் கிளியும் அடைவுடன் செளவும்
 உய்யொளி செளவும் உயிரையும் கிலியும்
 கிலியும் செளவும் கிளரொளி யையும்
 நிலைபெற் றென் றன் நித்தமும் மொளிரும்
 சண்டிகன் றியும் தனியொளி யொவ்வும்
 குண்டலிய யாம்சிவ குகன்தினம் வருக
 ஆறு முகமும் அணிமுடி யாறும்
 நீறிடும் நெற்றியும் நீண்ட புருவமும்
 பன்னிரு கண்ணும் பவளச் செவ்வாயும்
 நன்னெறி நெற்றியில் நவமணிச் சுட்டியும்
 ஈராறு செவியில் இலகு குண்டலமும்
 ஆறிரு திண்புயத் தழகிய மார்பில்
 பல்பூ ஷணமும் பதக்கமுந் தரித்து
 நன்மணி பூண்ட நவரத்ன மாலையும்
 முப்புரி நூலும் முத்தணி மார்பும்
 செப்பழ குடைய திருவயி றுத்தியும்
 துவண்ட மருங்கில் சுடரொளிப் பட்டும்
 நவரத்னம் பதித்த நற்சீ ராவும்
 இருதொடை யழகும் இணைமுழந் தாளும்
 திருவடி யதனிற் சிலம்பொலி முழங்க
 செககண செககண செககண செககண
 மொகமொக மொகமொக மொகமொக மொககென

நகநக நகநக நகநக நகென
 டிகுகுண டிகுடிகு டிகுகுண டிகுண
 ரரரர ரரரர ரரரர ரரர
 ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரி
 டுடுடுடு டுடுடுடு டுடுடுடு டுடுடு
 டகுடகு டிகுடிகு டங்கு டங்கு
 விந்து விந்து மயிலோன் விந்து
 முந்து முந்து முருகவேல் முந்து
 என்றனை யானும் ஏரகச் செவ்வ!
 மைந்தன் வேண்டும் வரமகிழ்ந் துதவு
 லாலா லாலா லாலா வேசமும்
 லீலா லீலா லீலா விநோதனென்
 உன்றிரு வடியை உறுதியென் நெண்ணும்
 என்றலை வைத்துண் இணையடி காக்க
 என்னுயிர்க் குயிராம் இறைவன் காக்க
 பன்னிரு விழியாற் பாலனைக் காக்க
 அடியேன் வதனம் அழகுவேல் காக்க
 பொடிபுனை நெற்றியை புனிதவேல் காக்க
 கதிர்வேல் இரண்டும் கண்ணினைக் காக்க
 விதுசெலி யிரண்டும் வேலவர் காக்க
 நாசிக ளிரண்டும் நல்வேல் காக்க
 பேசிய வாய்தனைப் பெருவேல் காக்க
 முப்பத் திருப்பல் முனைவேல் காக்க
 செப்பிய நாவைச் செவ்வேல் காக்க
 கன்ன மிரண்டும் கதிர்வேல் காக்க

என்னிளங் கழுத்தை இனியவேல் காக்க
 மார்பை இரத்தன வடிவேல் காக்க
 சேரிள முலைமார்பு திருவேல் காக்க
 வடிவேல் லிருதோள் வளம்பெறக் காக்க
 பிடரி ளிரண்டும் பெருவேல் காக்க
 அழகுடன் முதுகை அருள்வேல் காக்க
 பழுபதி னாறும் பருவேல் காக்க
 வெற்றிவேல் வயிற்றை விளங்கவே காக்க
 சிற்றிடை யழகுறச் செவ்வேல் காக்க
 நாணங் கயிற்றை நல்வேல் காக்க
 ஆண்பெண் குறிகளை அருள்வேல் காக்க
 பிட்டம் மிரண்டும் பெருவேல் காக்க
 வட்டக் குதத்தை வடிவேல் காக்க
 பனைத்துடை யிரண்டும் பருவேல் காக்க
 கணைக்கால் முழந்தாள் கதிர்வேல் காக்க
 ஐவிர வடியினை அருள்வேல் காக்க
 லகை ளிரண்டும் கருணைவேல் காக்க
 முன்கை யிரண்டும் முரண்வேல் காக்க
 பின்கை யிரண்டும் பின்னவ ளிருக்க
 நாவிற் சரஸ்வதி நற்றுணை யாக
 நாபிக் கமலம் நல்வேல் காக்க
 முப்பா நாடியை முனைவேல் காக்க
 எப்பொழு தும்மெனை எதிர்வேல் காக்க
 அடியேன் வதனம் அசைவுள நேரம்
 கடுகவே வந்து கனகவேல் காக்க

வரும்பகல் தன்னில் வச்ரவேல் காக்க
 அரையிரு தன்னில் அனையவேல் காக்க
 ஏமத்தில் சாமத்தில் எதிர்வேல் காக்க
 தாமத நீக்கிச் சதுர்வேல் காக்க
 காக்க காக்க கனகவேல் காக்க
 நோக்க நோக்க நொடியி னோக்க
 தாக்க தாக்க தடையறத் தாக்க
 பார்க்க பார்க்க பாவம் பொடிபடப்
 பில்லி குனியம் பெரும்பகை யகல
 வல்ல பூதம் வலாஷ்டிப் பேய்கள்
 அல்லற் படுத்தும் அடங்கா முனியும்
 பிள்ளைகள் தின்னும் புழுக்கடை முனியும்
 கொள்ளிவாய்ப் பேய்களும் குறளைப் பேய்களும்
 பெண்களைத் தொடரும் பிரமரா கூத்தரும்
 அடியனைக் கண்டால் அலறிக் கலங்கிட
 இரிசிகாட் டேரி இத்துன்ப சேனையும்
 எல்லிலு மிருட்டிலும் எதிர் டு மண்ணரும்
 கனபூசை கொள்ளும் காளியோ டனைவரும்
 விட்டாங்கார மிகுபல பேய்களும்
 தண்டியக் காரரும் சண்டா ளங்களும்
 என்பெயர் சொல்லவும் இடிவிழுந் தோடிட
 ஆனை யடியினில் அரும்பா வைகளும்
 பூனை மயிரும் பிள்ளைக ளென்பும்
 நகமும் மயிரும் நீண்முடி மண்டையும்
 பாவைக ளுடனே பலகல சத்துடன்

மனையிற் புதைத்த வஞ்சனை தனையும்
 ஒட்டியப் பாவையும் ஒட்டியச் செருக்கும்
 காகம் பணமும் காவுடன் சோறும்
 ஓதுமஞ் சனமும் ஒருவழிப் போக்கும்
 அடியானைக் கண்டால் அலைந்து குலைந்திட
 மாற்றார் வஞ்சகர் வந்து வணங்கிட
 காலதூ தர்களைனைக் கண்டால் கலங்கிட
 அஞ்சி நடுங்கிட அகன்று புரண்டிட
 வாய்விட் டலறி மதிகெட் டோடிட
 படியினின் முட்டப் பாசக் கயிற்றால்
 கட்டுட னங்கம்க ததறிடக் கட்டு
 கட்டி யுருட்டு கால்கை முறியக்
 கட்டு கட்டு கதறிடக் கட்டு
 முட்டு முட்டு விழிகள் பிதுங்கிடச்
 செக்கு செக்கு செதிற்செதி லாகச்
 சொக்க சொக்கு சூர்பகைச் சொக்கு
 குத்து குத்து கூர்வடி வேலால்
 பற்று பற்று பகலவன் தணலெரி
 தணலெரி தணலெரி தணலது வாக
 விடுவிடு வேலை வெருண்டது வோடப்
 புலியும் நரிவயப் போத்தோடு நாயும்
 எலியும் கரடியும் என்னத்தொடா தோடத்
 தேளும் பாம்பும் செய்யான் பூரான்
 சுடுவிட விஷங்கள் கடித்தய ரங்கம்
 ஏறிய விஷங்கள் எளிதினி லிறங்க
 ஒளிப்புஞ் சுளுக்கும் ஒருதலை நோயும்

வாதஞ் சயித்தியம் வலிப்புப் பித்தம்
 குலையங் குண்மம் சொக்குச் சிரங்கு
 குடச்சல் சிலந்தி குடல்விப் புருதி
 பக்கப் பிளவை படர்தொடை வாழை
 கடுவன் படுவன் கைத்தாள் சிலந்தி
 பற்குத் தரனை பருவரை யாப்பும்
 எல்லாப் பிணியும் என்றனைக் கண்டால்
 நில்லா தோட நீயெனக் கருள்வாய்
 ஈரே முலகமும் எனக்குற வாக
 ஆணும் பெண்ணும் அனைவரு மெனக்கா
 மண்ணா ளரசரும் மகிழ்ந்துற வாகவும்
 உன்னைத் துதிக்க உன்திரு நாமம்
 சரவண பவனே சைலொளி பவனே
 திரிபுர பவனே திகமொழி பவனே
 பரிபுர பவனே பவமொழி பவனே
 அரிதிரு மருகா அமரா வதியைக்
 காத்துத் தேவர்கள் கடுஞ்சிறை விடுத்தாள்
 கந்தா குகனே கதிர்வே லவனே
 கார்த்திகை மைந்தா கடம்பா கடம்பனை
 இடும்பனை அழித்த இனியவேல் முருகா
 தணிகா சலனே சங்கரன் புதல்வா
 கதிர்கா மத்துறை கதிர்வேல் முருகா
 பழநிப் பதிவாழ் பால குமாரச
 ஆவினன் குடிவாழ் அழகிய வேலா
 செந்தினமா மலையுறும் செங்கல்வா ராயா
 சமரா புரினாள் சண்முகத் தரசே

காரார் குழலாள் கலைமகள் நன்றாய்
 என்னா விருக்க யானுனைப் பாட
 எனைத்தொடர்ந் திருக்கும் எந்தை முருகனைப்
 பாடினே னாடினேன் பரவச மாக
 ஆடினேன் நாடினேன் ஆவினன் பூதியை
 நேச முடன்யான் நெற்றியி லணியப்
 பாச வினைகள் பற்றது நீக்கி
 உன்பதம் பெறவே உன்னருளாக
 அன்புடனிரட்சி அன்னமுஞ் சொன்னமும்
 மெத்தமெத் தாக வேலா யுதனார்
 சித்திபெற் றடியேன் சிறப்புடன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மயிலோன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க வடிவேல் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குரு வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குற மகளுடன்
 வாழ்க வாழ்க வாரணத் துவசன்
 வாழ்க வாழ்கவென் வறுமைகள் நீங்க
 எத்தனை குறைகள் எத்தனை பிழைகள்
 எத்தனை யடியேன் எத்தனை செயினும்
 பெற்றவன் நீகுரு பொறுப்பதுன் கடன்
 பெற்றவன் குறமகள் பெற்றவளாமே
 பிள்ளையென் றன்பாய்ப் பிரிய மளித்து
 மைந்தனென் மீதுன் மனமகிழ்ந் தருளிச்
 தஞ்சமென் றடியார் தழைத்திட வருள்செய்
 கந்தர் சஷ்டி கவசம் விரும்பிப்
 பாலன் தேவ ராயன் பகர்ந்ததைக்

காலையில் மாலையில் கருத்துடன் நாளும்
 ஆசாரத்துடன் அங்கத் துலக்கி
 நேச முடனோரு நினைவதுவாகித்
 கந்தர் சஷ்டி கவசமிதனைச்
 சிந்தை கலங்காது தியானிப் பவர்கள்
 ஒருநாள் முப்பத் தாறுருக் கொண்டு
 ஓதியே செபித்து உகந்துநீ றணிய
 அஷ்டதிக் குள்ளோர் அடங்கலும் வசமாய்த்
 திசைமன்ன ரெண்மர் சேர்ந்தங் கருளுவர்
 மாற்றல ரெல்லாம் வந்த வணங்குவர்
 நல்கோண் மகிழ்ந்து நன்மை யளித்திடும்
 நவமத னெனமும் நல்லெழில் பெறுவர்
 எந்த நாளும் ரெட்டா வாழுவர்
 கந்தர்கை வேலாங் கவசத்தாபை
 வழியாய்க் காண மெய்யாய் விளங்கும்
 லீழியாற் காண வெருண்டிடும் பேய்கள்
 பொல்லா தவரைப் பொடிபொடி யாக்கும்
 நல்லோர் நினைவில் நடனம் புரியும்
 சர்வ சத்துரு சங்கா ரத்தடி
 அறிந்தென துள்ளம் அஷ் லட் சுமிகளில்
 வீரலட் சுமிக்கு விருந்துண வாகச்
 குரபத் மாவைத் துனித்தகை யதனால்
 இருபத் தேழ்வர்க் குவந்தழ தளித்த
 குருபரன் பழநிக் குன்றினி லிருக்கும்
 சின்னக் குழந்தை சேவடி போற்றி

எனைத்தடுத்தாட்கொள என்றன துள்ளம்
 மேவிய வடிவுறும் வேலவ போற்றி
 தேவர்கள் சேனா பதியே போற்றி
 குறமகள் மனமகிழ் கோவே போற்றி
 திறமிகு திவ்விய தேகா போற்றி
 இடும்பா யுதனே இடும்பா போற்றி
 கடம்பா போற்றி கந்தா போற்றி
 வெட்சி புனையும் வேளே போற்றி
 உயர்கிரி கனக சபைக்கோ ரரசே
 மயில்நட மிடுவோய் மலரடி சரணம்
 சரணம் சரணம் சரவணாவ ஓம்
 சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம்.

கந்தர் சஷ்டி கவசம் நிறைவுபெற்றது.

உ
சிவமயம்

தோத்திரப் பாடல்கள்

தேவாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஓவு நாளுணர் வழியு நாளுயிர்
போகு நாளுயர் பாடைமேற்
காவு நாளிவை யென்ற லாற்கரு
தேன்கிளர் புனற் காவிரிப்
பாவு தண்புனல் வந்திழிபரஞ்
சோதி பாண்டிக் கொடுமுடி
நாவணா உனை நான்மறக் கினுஞ்
சொல்லுநா நமச்சி வாயவே

திருவாசகம்

பால்நினைந் தூட்டும் தாயினுஞ் சாலப்
பரிந்துநீ பாவியே னுடைய
ஊனினை உருக்கி உள்ளொளி பெருக்கி
உலப்பிலா ஆனந்த மாய
தேலினைச் சொரிந்து புறம்புறத் திரிந்த
செல்வமே சிவபெரு மாணே
யானுனைத் தொடர்ந்து சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

திருவிசைப்பா

கற்றவர் விழுங்குங் கற்பகக் கனியைக்
கரையிலாக் கருணைமா கடலை
மற்றவ ரறியா மாணிக்க மலையை
மதிப்பவர் மாணணி விளக்கைச்
செற்றவர் புரடிகள் செற்றாஞ் சிவனைத்
திருவீழி மிழலைவீற் றிருந்த
கொற்றவன் தன்னைக் கண்டுகண் டுள்ளங்
குளிரஎன் கண்குளிர்ந் தனவே.

திருப்பல்லாண்டு

பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டி யமுதிடப்
பாற்கட லீந்த பிரான்
மாலுக்குச் சக்கர மன்றருள் செய்தவன்
மன்னிய தில்லை தன்னுள்
ஆலிக்கு மந்தணர் வாழ்கின்ற தில்லைச்
சிற்றம் பலமே யிடமாகப்
பாலித்து நடட்டம் பயிலவல் லானுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

திருப்புராணம்

உலகெலா முணர்ந் தோதற் கரியவன்
நிலவு லாவிய நீர்மலி வேணியன்
அலகில் சோதியன் அம்பலத் தாடுவான்
மலர்சி லம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்.

திருப்புகழ்

ஏறுமயி லேறிவிளை யாடுமுக மொன்றே
 ஈசனுடன் ஞானமொழி பேசுமுக மொன்றே
 கூறுமடி யார்கள்வினை தீர்க்குமுக மொன்றே
 குன்றுருவ வேல்வாங்கி நின்றமுக மொன்றே
 மாறுபடு சூரனை வதைத்தமுக மொன்றே
 வள்ளியை மணம் புணர வந்தமுக மொன்றே
 ஆறுமுக மானபொரு ணீயருளல் வேண்டும்
 ஆதியரு ணாசல மமர்ந்தபெரு மானே.

திருச்சிற்றம்பலம்

நன்றி வணக்கம்

இறைவனடி சேர்ந்த எங்கள் தலைவர்
இறுதிச் சடங்கில் இன்னொரு கொண்டு வந்து
அனுதாபம் கூறியோர்க்கும்
மறைந்த நான் சடங்கினில் கலந்து
மன நிறைவு செய்தோருக்கும்
மலர்ந்த வீட்டுக்கிருத்திய நாளில்
பங்கு கொண்டோர்க்கும்
எங்கள் இனிய தலைவன் பேரால்
உங்களுக்கு இதயம் கலந்த நன்றி வணக்கம்
சிறந்தபடி எங்கள் சடங்குகள்
நிறைவேற ஒத்துழைத்த
சிறப்புமிகு நண்பர்கள் சுற்றம்
எல்லோருக்கும் நன்றி வணக்கம்

யாமச் சந்தி.
மாண்புமாய்.

அன்பு
மனைவி, மக்கள்,
மருமக்கள்,
பேரப்பிள்ளைகள்

கோல்ட்ஸ் அச்சகம், உரும்பிராய்.